

— Καλή μου μητέρα, αυτό τὸ ρόδον εἶνε ἡ ἰδική μου φίλη τοῦ παθυναγωγείου, ἡ ὁποία μ' ἐσυμβούλευσε νὰ ὑπανδρευθῶ. Ἐνθυμείσθε τὴν ἐσπερίδα τοῦ Ἀπριλίου ὁ κ. Ἰούλιος Λαλώνδας εἶχεν εἰς τὴν κομειδοδόχην του ἓν τριαντάφυλλον ὅμοιον μὲ τοῦτο... Καὶ πάλιν δὲν ἐννοεῖτε, δὲν εἶνε ἀλήθεια; Εἶνε ὀλόκληρος ἱστορία καὶ ὅταν θὰ σὰς τὴν διηγηθῶ θὰ τὰ ἐννοήσετε ὅλα.

Τότε ἡ Κλαίρη διηγήθη τὴν ἱστορίαν τοῦ λευκοῦ ρόδου τοῦ παθυναγωγείου, ἐν τέλει δὲ εἶπε:

— Ἀφ' οὗ πρέπει μία νέα νὰ ὑπανδρευθῆ, θὰ ὑπετασσόμενη βέβαια εἰς τὸν κοινὸν νόμον, ἀλλ' ἐπρόσμενα ὄχι συμβουλήν, ὅπως ἡ καυμένη ἡ Λαυρα μας, ἀλλὰ κἄτι τι ποῦ νὰ ὁμοιάξῃ μὲ σημεῖον τῆς θείας Προνοίας.

Ἄμα εἶδον πρώτην φοράν τὸν κ. Λαλώνδαν μού ἐφανη ὅτι ὁ δάκτυλος τῆς θείας προνοίας μού τὸν ὑπεδείκνυεν ὡς τὸν ἀναμενόμενον σύζυγόν μου.

Ἡ κυρία Ζοφρὲν ἔσφιγγε τὴν θυγατέρα της ἐν τῇ ἀγκάλῃ της.

— Ὁ δάκτυλος τῆς θείας Προνοίας εἶνε πικρὸν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς ὀφθαλμούς διὰ νὰ τὸν ἴδῃ. Θὰ εἶσαι εὐτυχῆς κόρη μου!...

Ἡ μητρικὴ αὐτῆ πρόρρησις ἐπληθύνετο. Σήμερον ἡ Κλαίρη διανύει τὸ πέμπτον τοῦ γάμου της ἔτος καὶ ὁ μὴν τοῦ μέλιτος αὐτῆς δὲν ἔληξε, τὰ πάντα δὲ μάλιστα προσημαίνουσιν ὅτι δὲν θὰ λήξῃ ποτέ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

Ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος τῆς χαρτεμπορίας (Paper Trade Journal) ἐρανίζομεθα τὰς ἐπομένους περιέρχους πληροφορίας περὶ τῶν ποικίλων χρήσεων τοῦ χάρτου ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις.

Πόρρου ἀπέχομεν, γράφει ἡ ἐφημερίς αὕτη, τοῦ παπύρου τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῆς διφθέρας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἄγνοιαν δὲ παχυλὴν ἐλέγχει ὁ νομίζων ἀδόχη ὅτι χρήσις τοῦ χάρτου γίνεται μόνον ἐν τῇ τυπογραφίᾳ, πρὸς ἐκτύπωσιν βιβλίων καὶ ἐφημερίδων ἢ πρὸς γραφήν. Ὁ δέκατος ἔνατος αἰὼν, εἰ καὶ πολλοὶ ἀποκκλοῦσιν αὐτόνπεζόν, εἶδε πράγματα θαυμασιώτερα τῶν ἀραβικῶν μυθολογημάτων. Ἄς ἀπκριθῆσωμεν μόνον ἄνευ σχολίων τὰς διαφορὰς περιόδους τῆς βιομηχανικῆς χρησιμοποίησεως τοῦ χάρτου ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο λόγος περὶ χαρτίνων χειρῶν, καὶ περιλιμίων καὶ ὑποκαμίστων καὶ περὶ κυφελῶν μελισσιῶν χαρτίνων, πάντες ἢ σχεδὸν πάντες κατέκριναν τὸ πρᾶγμα ὡς παραλογώτατον· καὶ ὅμως σήμερον τὰ χαρτίνα ἐνδύματα εἶναι συνηθέστατα. Ἄθο-

ρίβως δ' ἐγενικεύθη καὶ ἡ χρῆσις τοῦ χάρτου πρὸς κατασκευὴν ἀντικειμένων ἤττονος σπουδαίου ὄντος, οἷον κορωνίδων εἰκόνων, ῥόπτρων καὶ πλακῶν, ἐκ τῶν ἐνεπιγραφῶν ἐκείνων τῶν προσηλουμένων εἰς τὰς θύρας. Τούτοις δ' ἐπηκολούθησαν αἱ ἐκ πεπιεσμένου χάρτου λέμβοι, καὶ τὰ ἀκάτια, καὶ αἱ κῶπαι. Ἡ κατασκευὴ χαρτίνων τροχῶν τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν, ὑποληφθεῖσα τὸ κατ' ἀρχὰς ὡς ἀποκύημα νοσοῦσης διανοίας, ἀπεδείχθη τσοῦτον ἐπιτυχῆς, ὥστε σήμερον ἐν ταῖς μεγάλαις σιδηροδρομικαῖς γραμμαῖς ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Σικάγον καὶ ἐν ταῖς διακλαδώσεσι τοῦ Εἰρηνικοῦ οἱ χαρτίνοι τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν τροχοὶ ὑπερβκίνουσι τοὺς ἐξηκοντακισχιλίους. Ἀπὸ τινων μηνῶν μέγα τι ἐργαστήριον κλινοσκευῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πωλεῖ στρώματα καὶ σκεπάσματα καὶ προσκεφάλαια ἐκ χάρτου. Διὰ ταινιῶν μανιλλίου χάρτου ἐπιθεμένων ἀλλήλαις καὶ προσκολλωμένων διὰ κόμμεως, κοσμουμένων δὲ καὶ διὰ παρυφῶν χαρτίνων ἐπίσης, κατασκευάζονται σκεπάσματα, κλλιτεχνικώτατα ἔχοντα ποικίλαμα, ἐλαφρότατα καὶ ἄμα θερμότατα, ἅτινα εἶναι περιζήτητα τὸν χειμῶνα. Ταῦτα παλαιούμενα ἀνακαινίζονται εὐκολώτατα διὰ τοῦ σιδηρώματος. Ἀναμιγνυομένων εἰς τὴν μάζαν τοῦ χάρτου λευκώματος, τιτάνου καὶ στυπτηρίας κατασκευάζονται πίθοι, πιθάκναι καὶ ἄλλα ἀγγεῖα στερεώτερα τῶν ξυλίνων καὶ καταλληλότερα πρὸς μεταφορὰν ρευστῶν, οἰνοπνευμάτων, πετρελαίου, κλπ. Ἐργαστήριόν τι ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατασκευάζει ἐμβαδας, σανδάλια, ὑποδήματα χαρτίνα ὑδατοστεγῆ, τηροῦντα θερμοτάτους τοὺς πόδας. Μετὰ πολλὰς βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις ἐδυνήθησαν διὰ τῆς μάζης τοῦ χάρτου νὰ λαμβάνωσιν ἀκριβέστατα τὸ σχῆμα τοῦ ποδὸς μέχρι τῶν ἀστραγάλων, ὥστε ἕκαστος προμηθεύεται ἀρμόζοντα πρὸς τὸν πόδα του ὑποδήματα, ἐν ᾧ διὰ τῶν καλαποδίων δὲν ἦτο κατορθωτὴ τσοαῦτη ἐντέλεια. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἐγένετο ὑπηρετικὴ ἡ χαρτοποιεῖα, ἀπεργαζομένη στεφάνους θυρῶν καὶ παραθύρων, γεισώματα, φατνώματα καὶ τὰ τοιαῦτα. Τίς οἶδεν! ἴσως κατοικήσωμέν ποτε καὶ ἐν χαρτίναῖς οἰκίαις, ἀναμνησκουσαις ἐν μεγαλῷ τὰ χαρτίνα κτίρια τῶν παιδικῶν μας παιγνίων!

Π.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΕΣ

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀσίν ἐν Σουμάτρα, ὅστις πρό τινων ἐτῶν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀντέστη νικηφόρος κατὰ τῶν Ὀλλανδῶν, ἔχει ἀρίστην περὶ ἑαυτοῦ γνώμην, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν τίτλων

οὐς προτάσσει τοῦ ὀνόματός του, καὶ οἵτινες ἐ-
χουσιν ὡς ἐξῆς ἐν μεταφράσει :

« Ὁ βασιλεὺς τοῦ σύμπαντος κόσμου, οὗ τὸ
σῶμα λάμπει ὑπὲρ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἐν
μεσημβρίᾳ· ὁ βασιλεὺς, ὃν ὁ Θεὸς ἐπλασε τε-
λειότερον τῆς πανσελήνου, καὶ ὠραιότερον τοῦ
πολικοῦ ἀστέρος· ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν βασι-
λέων, πρὸ τοῦ ὁποίου κλίνουσι τὴν κεφαλὴν οἱ
λοιποὶ βασιλεῖς, εὐπειθῶς ἀκούοντες τὰς προστα-
γὰς του· οὗ ἡ διάνοια εἶναι τελειότερα στρογγυ-
λωτάτης σφαίρας (;), καὶ οὗ ἡ εὐδαιμονία ὑπερ-
βαίνει τὴν τῆς θαλάσσης· ὁ δούλος τοῦ θεοῦ, ὁ
βλέπων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ καὶ δυνάμενος νὰ
καλύπτῃ τὰ αἵσχη τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ συγ-
χωρῇ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν· ὁ χρησιμώτατος
πάντων τῶν βασιλέων, οὗ οἱ πόδες εὐωδιάζουσι,
διαχεομένης τῆς εὐωδίας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν
πάντων τῶν βασιλέων τοῦ κόσμου.» Ἀλλὰ δὲν
ἀρκεῖται εἰς ταῦτα μόνον. Εἶναι προσέτι «κύριος
τοῦ μελανόδοντος ἐλέφαντος» καὶ πλὴν τούτου
«κύριος τοῦ ἐρυθροῦ, τοῦ μέλανος, τοῦ λευκοῦ, τοῦ
ποικίλου, τοῦ παρδαλοῦ καὶ τοῦ στείρου ἐλέφαντος,
ὅστις ἐνώπιον τοῦ θεοῦ κοσμεῖται διὰ καλύμματος
ἐκ ποικίλων λίθων.» Ὁ θεὸς ὤρισε τὸν ἡγεμόνα,
ὅπως κυριαρχῇ πάντων, ὅπερ ὁμως φαίνεται ὅτι
δὲν θέλουσι νὰ παραδεχθῶσιν οἱ Ὀλλανδοί.

Ὁμοίως καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιάμ εἶναι βασι-
λεὺς ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ συγχρόνως βασιλεὺς
ὅμοιος τῷ θεῷ. Καὶ οὗτος φέγγει ὡς ἡ σελήνη καὶ
λάμπει ὡς ὁ πολικὸς ἀστὴρ, ἀλλ' εἶναι κύριος
μόνον τοῦ λευκοῦ ἐλέφαντος, τοῦ ἔχοντος ἐρυθρὰν
στρογγύλην οὐρὰν. Εἶναι δὲ ἰσχυρότερος τοῦ
βασιλέως τοῦ Ἄτσιν, διότι μόνον ὅταν αὐτὸς
θέλῃ, λάμπει ὁ ἥλιος καὶ ῥέει τὸ ὕδωρ. Κάτοχος
ὢν τοῦ ξίφους, τοῦ 190 διπλόας ἔχοντος, ὁ ἔλαβε
βία παρὰ τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ του, οὐδόλως
ἄπορον ὅτι ἐγένετο κύριος τοῦ δάσους τῶν μυῶν
καὶ κάτοχος τῆς ἐπαιτικῆς πήρας, τῆς ἀδαμαν-
τοκοσμῆτου. Εἶναι κύριος φοίνικος συγχρόνου τῆ
δημιουργία, σουλτάνος τοῦ φλέγοντος ὄρους καὶ τοῦ
χρυσοῦ ποταμοῦ, δεσπότης τοῦ ἀέρος καὶ τῶν
νεφελῶν, κύριος τοῦ βουβάλου, οὗ τὰ κέρατα ἀ-
πέχουσιν ἀλλήλων δώδεκα μέτρα.

ΑΛΕΞΗΛΙΑ

Τὸ ἀλεξήλιον ἐχρησίμευε τὸ πάλαι ὡς ἐμ-
βλημα καὶ σημεῖον ὑπερόχου κοινωνικῆς τάξεως.
Οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων παρίστανται ἐν πά-
σαις ταῖς ἐπισήμοις τελεταῖς σκιαζόμενοι δι' ἀ-
λεξήλιου. Ἐν Σινικῇ ἀνέκαθεν μέχρι τοῦ νῦν οἱ
μεγιστᾶνες φέρουσιν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἀλε-
ξήλιον διπλοῦν ἢ τριπλοῦν θόλον ἔχον, τῶν τες-
σάρων θόλων ἐπιφυλαττομένων εἰς τὸν αὐτοκρά-
τορα. Ἐν τῇ ἀπεράντῳ σινικῇ αὐτοκρατορίᾳ με-

γίστη διενεργεῖται ἐμπορία ἀλεξήλιων, ἅτινα
εἶνε ἐν τῶν γνησιωτέρων προϊόντων τῆς ἰθαγενοῦς
βιομηχανίας κατασκευαζόμενα ἐξ ἰνδοκαλάμι
ἢ κλαδῶν ἐλαφροῦ καὶ εὐκάμπτου ξύλου, καὶ
χάρτου ἐλαιωμένου καὶ κεχρωματισμένου, ἐφ' οὗ
τυποῦνται ἀποφθέγματα τοῦ Κομφουκίου ἢ θρη-
σκευτικαὶ ἀλληγορίαι.

Ἐν πάσαις ταῖς θερμαῖς χώραις τὸ ἀλεξήλιον
εἶνε εἰς μεγίστην χρῆσιν, ἰδιαίτερος δὲ τιμᾶται
ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Βερμανίας, ὅστις ἐγκου-
χᾶται εἰς τὸν τίτλον τοῦ κατόχου εἰκο-
σιτεσσάρων ἀλεξήλιων· ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀπλοῦ φύλ-
λου φοίνικος ἢ βανανέας ἐπὶ τοῦ ἄκρου καλάμου
τινὸς προσηρμοσμένον ἀλεξήλιον διαφέρει πολὺ
τοῦ τῆς Ἰάβας ἢ τῆς Σουμάτρας, τεχνηέντως κα-
τεργασμένον, ἔχοντος ἀργυροκόμητον ἢ χρυ-
σοκόμητον τὴν λαβὴν, καλλιτεχνικῶς γεγλυμ-
μένην, καὶ διὰ λίθων πολυτίμων κεκοσμημένην,
τοῦ κεκαλυμμένου διὰ μεταξωτοῦ ὑφάσματος,
καὶ πολυτίμων τριχάπτων καὶ σπανίων πτίλλων,
ὅπερ φέρουσιν αἱ περικομφοὶ δέσποιναι τῶν εὐρω-
παϊκῶν μεγαλοπόλεων.

Τοιοῦτο ὃν τὸ ἀλεξήλιον καθίσταται πολυτε-
λὲς ἅμα σκεῦος καὶ ὠφέλιμον, διότι ἀπολαμβάνει
τὴν δύναμιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἀλλὰ πολ-
λῶ πρὸς τοῦτο καλλίον εἶνε τὸ θερινὸν ἀλεξήλιον,
τὸ ἐξ ἀνοικτοῦ μεταξωτοῦ κατασκευαζόμενον καὶ
ὑπενδύομενον ἔσθων διὰ λεπτοῦφοῦς πρασίνου ἢ
κυανοῦ ὑφάσματος, ὅπερ ἔντε τῇ ἐξοχῇ καὶ πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν ἀποδεικνύεται χρησιμώτατον
ὡς προφυλάττων ἀπὸ τῶν ἡλιασέων, καὶ προφυ-
λάττων τὴν χροιάν τῶν περικαλλῶν δεσποινῶν
ἀπὸ τῶν καυστικῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων.

Σ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐξεβόθη ἐσχάτως ἐν Σάμῳ ἡ ἐπετηρὶς τῆς ἡγε-
μονίας Σάμου διὰ τὸ ἔτος 1886. Τὸ βιβλίον τοῦτου
συγκείμενον ἐκ 10 τοπογραφικῶν φύλλων περιλαμβάνει
πλὴν ἱστορικῶν τιμῶν περὶ τῆς ἀρχαίας Σάμου
ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου πληροφοριῶν, κα-
ταστατικῆν τοῦ συγχρόνου πληθυσμοῦ αὐτῆς, τῶν
γενήσεων, τῶν γάμων καὶ τῶν θανάτων, τῆς δημο-
σίας ἐκπαίδευσσεως, τῆς διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης,
τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου, τῆς παραγωγῆς προϊόν-
των, τῆς ναυτιλίας, τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγρα-
φικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἄλλας πληροφορίας περὶ τῶν
διαφόρων γραφείων ἢ δημοσίων καταστημάτων, ἀρ-
χειολογικὰ εὐρήματα καὶ ὄνομαστικὸν κατάλογον τῶν
ὑπαλλήλων. Κατὰ τὴν ἐπετηρίδα ταύτην, ὁ πλη-
θυσμὸς τῶν ἐν τῇ νήσῳ Σαμίῳν ἀνέχεται εἰς 41,
156 ψυχάς, ὧν 8 888 ἄνδρες, 9 712 γυναῖκες, 11,
907 ἄρρενα παιδιά καὶ 10,649 θήλειαι. Αἱ κατὰ τὸ
παρελθὸν ἔτος γεννήσεις ἀνέρχονται εἰς 1,622, οἱ
γάμοι εἰς 290 καὶ οἱ θάνατοι εἰς 723. Τὰ σχολεῖα